

Розвиток писемної форми мови. Найдавніші пам'ятки писемної АМ

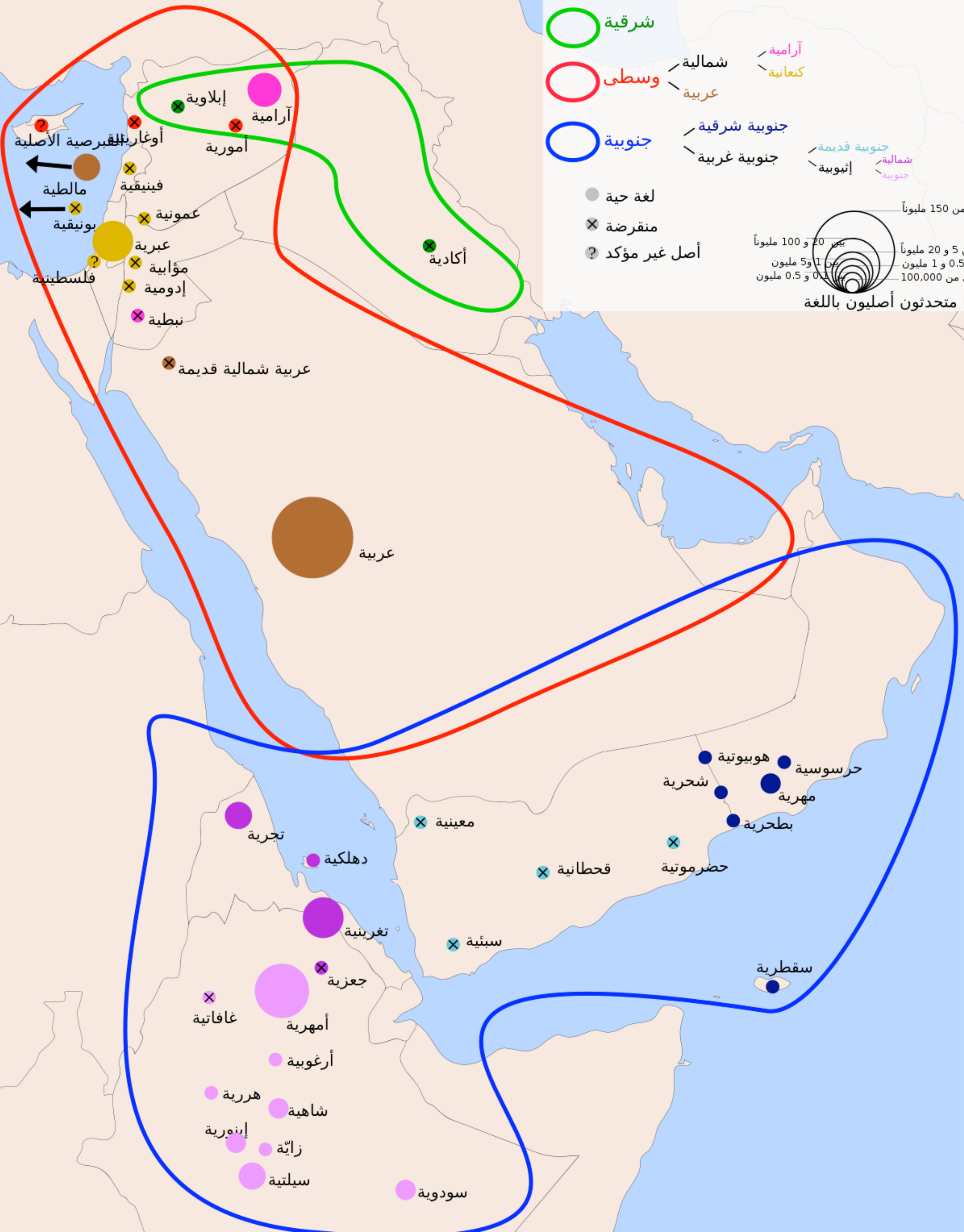
Київський Національний Лінгвістичний Університет
Єкімова Євгенія Євгеніївна
Пар16-20

Ніхто не може ігнорувати одну з поширених в лінгвістиці аксіом, пов'язану з тим, що арабська мова є однією з найпоширеніших відомих семітських мов. Статистика вказує, що арабською мовою говорить сімсот двадцять один мільйон людей.

Але питання, яке виникає з обережністю та достовірністю, ґрунтується на причинах, які зробили цю мову важливішою в порівнянні з іншими семітськими мовами.

Тим паче, що вона відіграла визначну цивілізаційну та культурну роль у середні віки, передаючи людські знання та фундаментальні науки іноземним мовам.

Можливо, коли ми говоримо про мови, їх походження, дані та впливи, ми будемо більш точними, якщо обговоримо їхні мотиви та основи. Згідно з теоріями, які дійшли до нас, семітські мови з їхніми східними та південними основами виникли в Африці та перемістилися через Аравійський півострів до країн, що оточують захід від дельти, яка зараз відома як Близький Схід (الشرق الأوسط).

Однак існує інша теорія, яка вважає, що семітська мова виникла, розвинулася та почалася з Аравійського півострова, а є й ті, хто стверджують, що вона виникла в Родючому Півмісяці (الهلال الخصيب) та поширилася звідти на південь і північ.

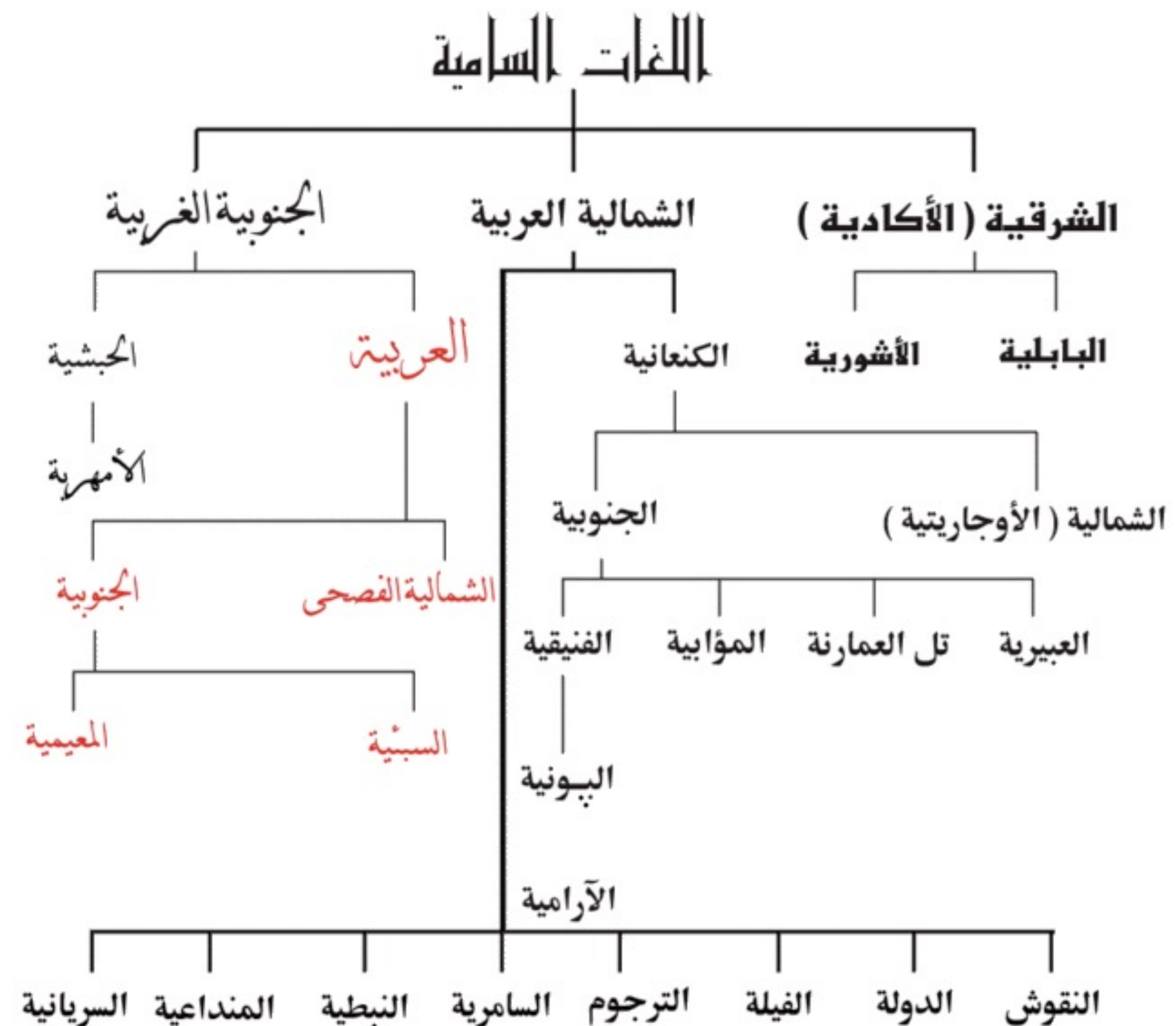
Що б це не було, семітська мова, з якої виникла арабська, разом з іншими мовами, такими як амхарська, сирійська, мандаїнська та інші, не виникла поблизу нинішніх країн, у яких зараз проживають араби. І вона поширилася від них разом з Ісламом у різні частини світу, щоб передати цивілізацію та науку.

Є східносемітська мова, яка асоціюється з аккадською, вавилонською, асирійською та еблавійською.

Вплив мови на культурний і когнітивний розвиток. Кожного разу, коли ситуація ставала новою і розвивалася, мова розвивалася теж. І вона починала шукати способи знайти значення слів і їх зображень, які увійшли в мову або були присутні, але раніше не використовувалися.

Так з'явилася східна арамейська, левантійська християнська арамейська, палестинська християнська арамейська, самаритянська, фінікійська, едомітська, іврит та інші мови, які зникли, залишивши культурний і, можливо, релігійний чи цивілізаційний вплив.

Відповідно, взаємозв'язок між знайденими витокami арабської мови, такими як писемність Муснад і катматична писемність, показує, що їх походження однакові, але кожне з них має свій вплив на культурний, науковий і людський розвиток.

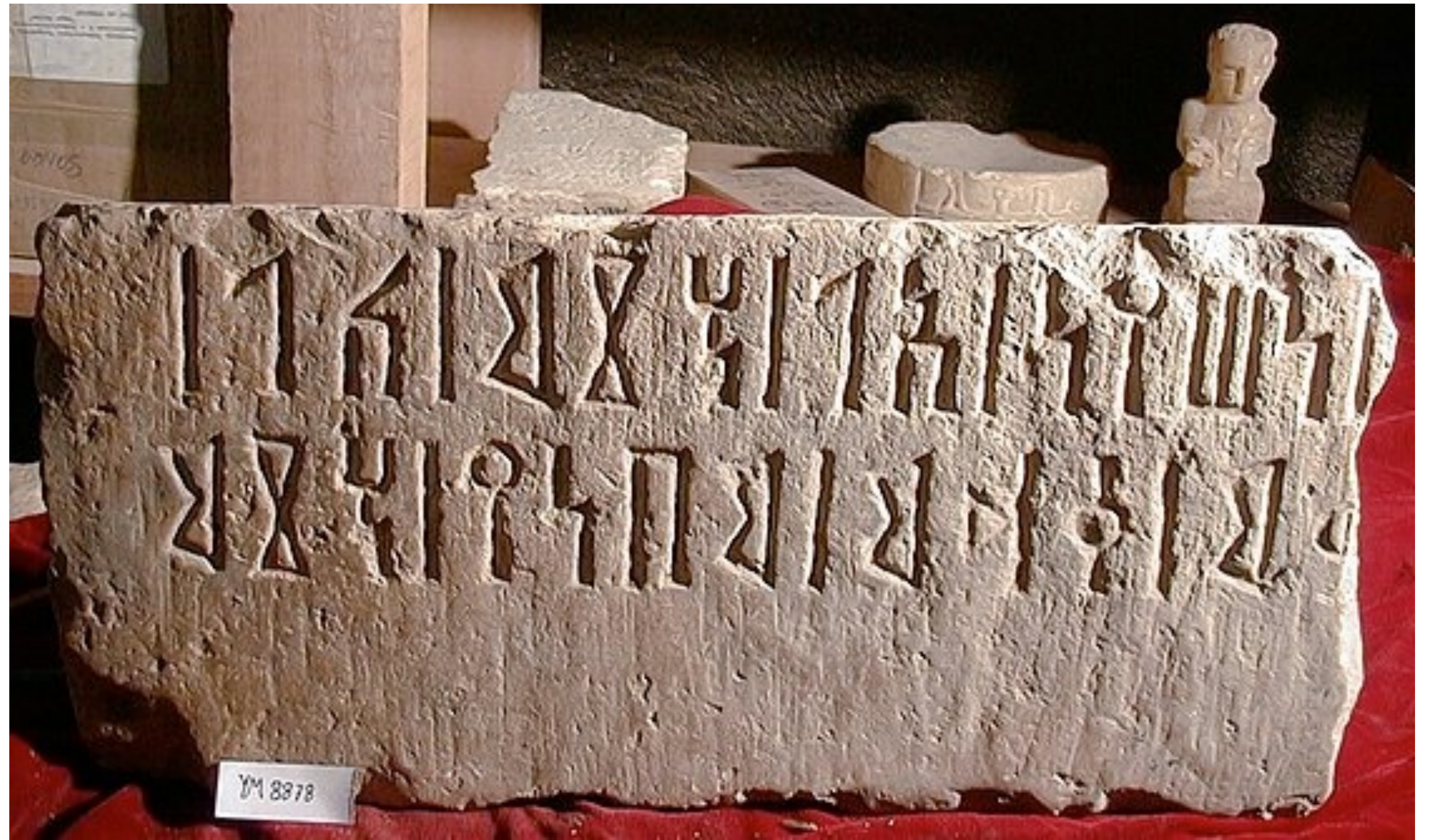

خط المسند

Акцент лише на письмі Муснад виник не на порожньому місці. У восьмому столітті до нашої ери на Аравійському півострові, в Іраку та на Синаї знайшли зразки цього письма, що датуються періодом між першим і четвертим століттями нашої ери, що є географічним розширенням переходу мови з півострова на Синай та його околиці або навпаки.

Оскільки цей географічний поділ включав острів, Родючий Півмісяць і країни, які його оточують, це означає, що це сполучна ланка, пов'язана одна з одною, а її мови розвивалися в рамках розвитку суспільства та накопичення знань серед людей, які населяють той регіон.

Можливо, це поширення семітської мови та її відгалужень мало головний вплив через те, що вона була першою мовою, яка використовувала алфавіт у своїх письмах, а звідти вона перейшла до грецької та латини.

Не кажучи вже про мови, що походять від нього, назва яких пов'язана з цивілізацією, що залишила вплив, останньою з яких було відкриття семітських аккадських письмових творів, що датуються третім тисячоліттям до нашої ери.

Таким чином, семітська аккадська мова, яка має міцний зв'язок з арабською мовою своїм словниковим запасом і текстами, вважається однією з найдавніших письмових мов у світі.

Якби не динаміка лінгвістичного розвитку, що взаємодіє з реальністю, семітська мова не розвинулася б і не пережила всі ці віки та породила цивілізації, походження яких, на нашу думку, є арабським, а не навпаки.

Арабська мова не обмежувалася писемністю Муснад і першим алфавітом, а скоріше їхня взаємодія створила нову мовну ситуацію з реальністю розвитку навколишнього середовища для створення інших писемностей, використовуваних у письмі.

خط المسند كما هو واضح من أحد النقوش السبئية

Найважливішими з цих є: Аль-Хасасі, Аль-Ліхіан, Сафаї, Тамудська, Набатеїська та Дідіанська, і кожна з них була пов'язана з поточною реальністю та особливою цивілізацією.

خط الحسائية

Тому мова є справжнім вираженням сили, на яку спирається будь-яка цивілізація, яка хоче вижити. З цієї точки зору, ми повинні розвивати арабську мову, якою був відкритий і шанований Священний Коран, і використовувати її для передачі науки та прийняття її, щоб додати щось нове та оновлене до нашої прекрасної арабської мови.

نقوش الحسائية

شاهد قبر كبير يحمل نقوشاً كتابياً باللغتين الحسائية (وهي تنتمي إلى الستة) و العربية. (شتمنا وأمتها تشتمنا من قبيلة أسلم) وعلمنا على أن قبيلة أسلم كانت تعيش في جزيرة تاروت، والعرب في الأهم أن الأحمين دفنوا موتى في قبر واحد وربما لا يختلف بين مات في ذلك الوقت أو أن الآخرين توفيتا في يوم واحد !!

خط الصفائية

Сафаїзм або сафавідизм - це загальна назва великої кількості написів, виявлених на півночі Королівства Саудівська Аравія та в пустелі Левант та її околицях, датованих між 100 роком до нашої ери та 400 роком нашої ери. Названий на честь пагорбів Сафа, розташованих на схід від Аль-Ладжата в Хаурані.

نقش صفائي يظهر شكل جمل على قطعة من الحجر الرملي الأحمر، من الصفا، يوجد الآن في المتحف البريطاني

خط التمودية

Тамудське, або бадійське письмо - це загальна назва для групи написів, якими користувалися прості араби Аравійського півострова в стародавні часи.

Вони також використовували багато різних видів для письма. Тамудські були написані письмом подібний до південно-семітського письма Муснад і відрізнявся формою деяких літер і способом написання від традиційного рядка Муснад.

نقوش ثمودية في قرية الفاو

نقوش ثمودية في وادي رم

خط النبطية

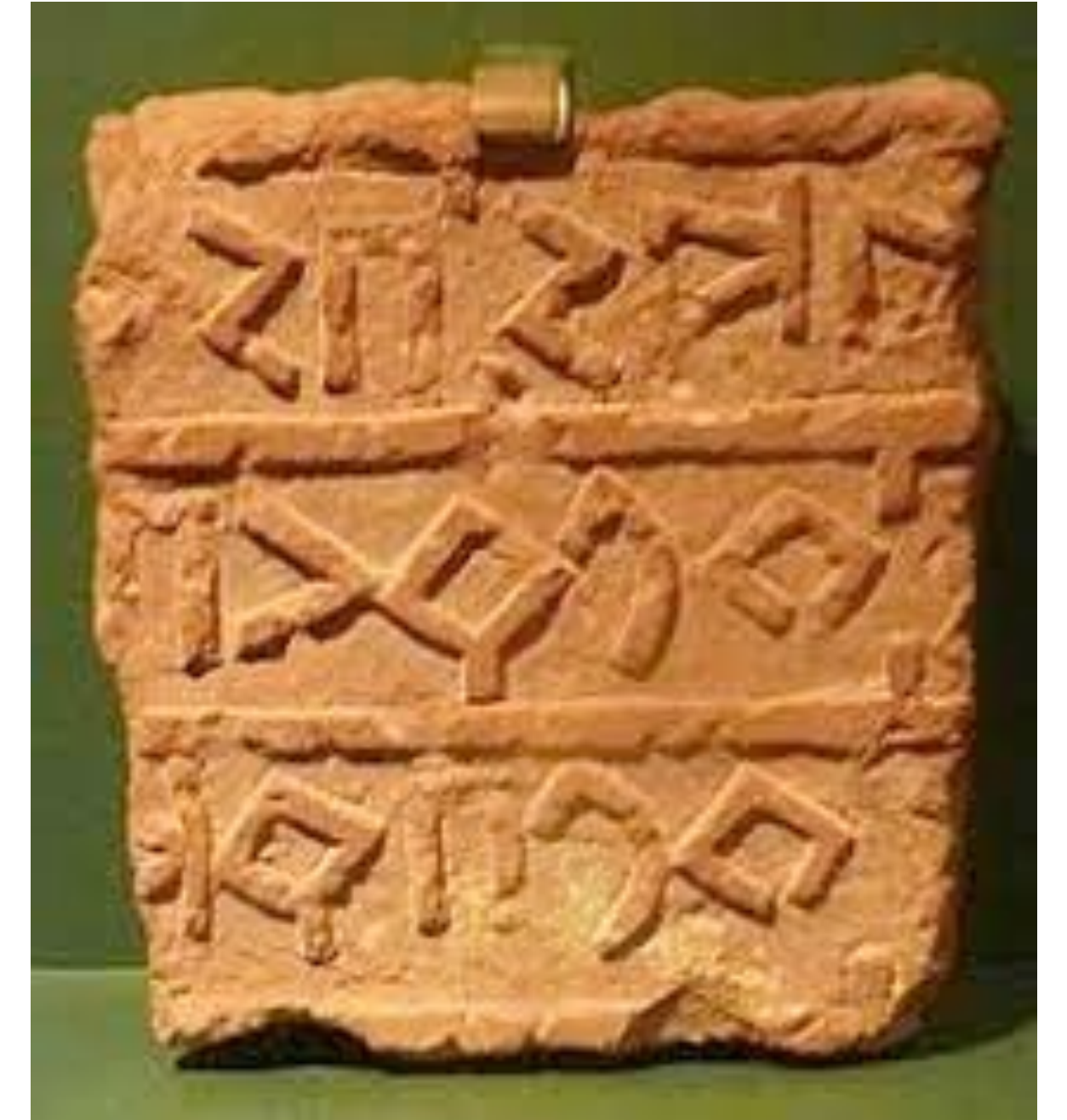
Набатейський алфавіт - одна з гілок арамейського алфавіту, що складається з двадцяти двох літер. Набатейці використовували його для запису своєї набатейської арабської мови. Велика група цих написів була знайдена в південній Йорданії, де їхньою столицею був Рекім (Петра), що простягається до Хауран на півночі та Негев на півдні та в Мадаїн Салех у Королівстві Саудівська Аравія.

خط الدادانية

Аль-Даданія або Даданія - загальна назва групи написів, написаних письмом Муснад. Ці написи були широко поширені в поселеннях Дадан, Тайма і Джабаль Ікма на півночі Аравійського півострова, зокрема в поселенні Дадан.

Написи вважаються одним із етапів розвитку південноарабського алфавіту.

النقوش الداداني في القصيم (مكة)

القرآن الكريم

Історія Корану - це хронологія письмових творів і рукописів священної книги ісламу та їх походження, заснована на історичних відкриттях. Вона охоплює кілька століть і становить важливу фундаментальну частину ранньої історії ісламу.

На відміну від Старого та Нового Завітів, Священний Коран був повністю збережений. Коранічні одкровення запам'ятовувалися і записувалися безпосередньо і водночас зі своїм одкровенням.

Священний Коран був посланий Богом Святому Пророку (мир і благословення Аллаха нехай перебувають з ним) протягом 23 років. Одкровення передавалися пророку невеликими частинами через Архангела Гавриїла, який змусив Святого Пророка прочитати послані аяти у його присутності.

З самого початку Святий Пророк використовував два незалежні, але взаємодоповнюючі способи для збереження одкровенень. Цими двома способами, що використовуються для цієї мети, були запам'ятовування та запис. Крім забезпечення незалежних шляхів передачі одкровення, ці два способи також служили як внутрішній контроль, тим самим забезпечуючи точну безпеку одкровення.

Крім того, одкровення записувалося і в письмовій формі відразу після отримання. Ісламська традиція свідчить про п'ятнадцять писарів, які використовували Святого Пророка для збереження одкровенень у письмовій формі під диктування самого Святого Пророка. Цей спосіб збереження мав бути як резервий.

Один раз на рік протягом місяця Рамадан (Мусульманського місяця тримання посту) Архангел Гавриїл прочитував всі одкровення, послані на той час Святому Пророку. Під час останнього Рамадану, після завершення одкровенень, Архангел двічі прочитав Святому Пророку все Коранічне одкровення. Ці регулярні щорічні читання призначалися, зокрема, й у приведення одкровенень у існуючий порядок.

Можна стверджувати, що Коран однаковий у всьому світі, навіть у найдрібніших деталях. Він точно такий, яким він був спочатку посланий Святому Пророку, а потім зібраний в єдиному томі першим Халіфом, Абу Бакром.

Енциклопедія Британніка поряд з іншими незалежними джерелами підтверджує цей факт і визнає цю точку зору.

Справжність Корану поза всякою навіть найменшою тінню сумніву. І їй судилося бути такою, бо Сам Бог обіцяв зберігати недоторканність Його Слова.

Дякую за увагу